



Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 16/22
v Luxemburgu 26. januára 2022

Rozsudok vo veci T-286/09 RENV
Intel Corporation/Komisia

Všeobecný súd čiastočne zrušuje rozhodnutie Komisie, ktorým bola spoločnosti Intel uložená pokuta vo výške 1,06 miliardy eur

Analýza vykonaná Komisiou je neúplná a z právneho hľadiska neumožňuje dostatočne preukázať, že sporné zľavy mohli mať alebo pravdepodobne mali protisúťažné účinky

Rozhodnutím z 13. mája 2009¹ Európska komisia uložila spoločnosti Intel, ktorá je výrobcom mikroprocesorov, pokutu vo výške 1,06 miliardy eur z dôvodu, že zneužila svoje dominantné postavenie na celosvetovom trhu s procesormi² x86³ v období od októbra 2002 do decembra 2007 tým, že uplatňovala stratégiu zameranú na vylúčenie svojich konkurentov z trhu.

Podľa Komisie sa toto zneužitie vyznačovalo dvoma typmi obchodného správania, ktoré Intel uplatňovala vo vzťahu k svojim obchodným partnerom, a to konkrétne neskrývanými obmedzeniami a podmienenými zľavami. Pokiaľ ide konkrétnejšie o tieto posledné uvedené postupy, Intel poskytovala zľavy štyrom strategickým výrobcam pôvodných zariadení [Dell, Lenovo, Hewlett-Packard (HP) a NEC] pod podmienkou, že od nej budú nakupovať všetky alebo takmer všetky svoje procesory x86. Intel takisto poskytla platby európskemu predajcovi mikroelektronických zariadení (Media-Saturn-Holding) pod podmienkou, že bude predávať výhradne počítače vybavené procesormi x86 od spoločnosti Intel. Týmto zľavami a platbami (ďalej len „sporné zľavy“) sa zabezpečovala vernosť štyroch výrobcov pôvodných zariadení a spoločnosti Media-Saturn, čím sa citelne znížila schopnosť konkurentov spoločnosti Intel konkurovať na základe kvality ich procesorov x86. Protisúťažné správanie spoločnosti Intel tak prispelo k obmedzeniu možnosti voľby spotrebiteľov, ako aj k zníženiu inovačných stimulov.

Žalobu podanú spoločnosťou Intel proti tomuto rozhodnutiu Všeobecný súd zamietol v celom rozsahu rozsudkom z 12. júna 2014⁴. Rozsudkom zo 6. septembra 2017 vydanom v rámci konania o odvolaní podanom spoločnosťou Intel Súdny dvor zrušil tento rozsudok a vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie⁵.

Na podporu svojich návrhov na zrušenie pôvodného rozsudku Intel vytýkala Všeobecnému súdu predovšetkým nesprávne právne posúdenie z dôvodu nepreskúmania sporných zliav vzhľadom na všetky relevantné okolnosti. Súdny dvor v tejto súvislosti konštatoval, že Všeobecný súd podobne ako Komisia vychádzal z predpokladu, podľa ktorého vernostné zľavy, ktoré poskytol podnik v dominantnom postavení, boli svojou povahou schopné obmedziť hospodársku súťaž, takže posúdenie všetkých okolností tejto veci a najmä test AEC (v angličtine známy pod názvom „as efficient competitor test“)⁶ neboli potrebné. Komisia však vo svojom rozhodnutí podrobne

¹ Rozhodnutie Komisie K(2009) 3726 v konečnom znení z 13. mája 2009 týkajúce sa konania podľa článku [102 ZFEÚ] a článku 54 Dohody o EHP (vec COMP/C 3/37.990 – Intel).

² Procesor je kľúčovou zložkou každého počítača, a to v zmysle celkovej výkonnosti systému, ako aj celkovej ceny zariadenia.

³ Mikroprocesory používané v počítačoch možno rozdeliť do dvoch kategórií, a to procesory x86 a procesory založené na inej architektúre. Architektúra x86 je štandard navrhnutý spoločnosťou Intel, ktorý umožňuje fungovanie operačných systémov Windows a Linux.

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 12. júna 2014, Intel/Komisia, [T-286/09](#) (pozri tiež tlačové komuniké č. [82/14](#)).

⁵ Rozsudok Súdneho dvora zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, [C-413/14 P](#) (pozri tiež tlačové komuniké č. [90/17](#)) (ďalej len „rozsudok o odvolaní“).

⁶ Takto vykonaná ekonomická analýza sa v tomto prípade týkala schopnosti sporných zliav vylúčiť z trhu konkurenta, ktorý by bol rovnako efektívny ako Intel, avšak bez toho, aby bol v dominantnom postavení. Cieľom analýzy bolo

preskúmala tieto okolnosti, čo ju viedlo k záveru, že rovnako efektívny konkurent by musel uplatňovať ceny, ktoré by neboli udržateľné, a preto mohla mať sporná prax zliav účinky vylúčenia takého konkurenta z trhu. Súdny dvor dospel k záveru, že test AEC mal skutočný význam v rámci posúdenia Komisie v súvislosti so schopnosťou predmetných postupov vyvolať účinok vylúčenia konkurentov z trhu, takže Všeobecný súd bol povinný preskúmať všetky tvrdenia spoločnosti Intel uvedené v súvislosti s týmto testom a jeho vykonaním Komisiou. Vzhľadom na to, že Všeobecný súd nepristúpil k takémuto preskúmaniu, Súdny dvor zrušil pôvodný rozsudok a vrátil vec Všeobecnému súdu, aby vzhľadom na tvrdenia uvedené spoločnosťou Intel preskúmal schopnosť sporných zliav obmedziť hospodársku súťaž.

Rozsudkom z 26. januára 2022 Všeobecný súd, ktorému bola vec vrátená na ďalšie konanie, čiastočne zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom kvalifikuje sporné zľavy ako zneužitie v zmysle článku 102 ZFEÚ a ukladá pokutu spoločnosti Intel za všetky jej konania posúdené ako zneužívajúce.

Posúdenie Všeobecným súdom

Všeobecný súd na úvod spresnil rozsah sporu po vrátení veci na ďalšie konanie. V tejto súvislosti uvádza, že zrušenie pôvodného rozsudku bolo odôvodnené len jediným pochybením týkajúcim sa toho, že v pôvodnom rozsudku nebola zohľadnená argumentácia spoločnosti Intel smerujúca k spochybneniu analýzy AEC, ktorú predložila Komisia. Za týchto okolností Všeobecný súd usúdil, že na účely svojho preskúmania si môže osvojiť všetky úvahy, ktoré nie sú poznačené pochybením, na ktoré odkazuje Súdny dvor. V tomto prípade ide na jednej strane o konštatovania v pôvodnom rozsudku, ktoré sa týkajú neskrývaných obmedzení a ich protiprávnej povahy z hľadiska článku 102 ZFEÚ. Podľa Všeobecného súdu Súdny dvor totiž nevyhlásil neplatnosť samotného rozlišovania, ktoré bolo v napadnutom rozhodnutí zavedené medzi postupmi, ktoré predstavujú takéto obmedzenia, a ostatnými konaniami spoločnosti Intel, ktorých sa týka predmetná analýza AEC. Na druhej strane si Všeobecný súd osvojil úvahy nachádzajúce sa v pôvodnom rozsudku, podľa ktorých Komisia v napadnutom rozhodnutí preukázala existenciu sporných zliav.

Po tomto spresnení Všeobecný súd v prvom rade preskúmal návrhy na zrušenie napadnutého rozhodnutia, pričom predstavil metódu definovanú Súdnym dvorom na účely posúdenia schopnosti systému zliav obmedziť hospodársku súťaž. V tejto súvislosti pripomenul, že hoci systém zliav za exkluzivitu, ktorý zaviedol podnik v dominantnom postavení na trhu, možno kvalifikovať ako obmedzenie hospodárskej súťaže, keďže vzhľadom na jeho povahu možno predpokladať jeho obmedzujúce účinky na hospodársku súťaž, v tomto prípade ide iba o vyvrátiteľnú domnienku, ktorá nemôže oslobodiť Komisiu od povinnosti skúmať, v každom prípade, protisúťažné účinky tohto systému zliav. Za predpokladu, že podnik v dominantnom postavení v priebehu správneho konania uvádza dôkazy na podporu toho, že jeho správanie nemalo schopnosť obmedziť hospodársku súťaž a najmä nemohlo spôsobiť účinok vylúčenia konkurentov z trhu, ktorý sa mu vytýka, Komisii tak prináleží analyzovať schopnosť systému zliav vylúčiť konkurentov z trhu. V rámci takejto analýzy je Komisia povinná nielen analyzovať rozsah dominantného postavenia podniku na relevantnom trhu, mieru pokrytia trhu sporným postupom, ako aj podmienky a spôsoby poskytovania predmetných zliav, ich trvanie a výšku, ale aj posúdiť prípadnú existenciu stratégie zameranej na vylúčenie prinajmenšom rovnako efektívnych konkurentov z trhu. Okrem toho, ak Komisia vykonala test AEC, tento test patrí medzi skutočnosti, ktoré musí zohľadniť na účely posúdenia schopnosti systému zliav obmedziť hospodársku súťaž.

V druhom rade Všeobecný súd najskôr overil, či posúdenie schopnosti sporných zliav obmedziť hospodársku súťaž vykonané Komisiou vychádza z takto definovanej metódy. V tejto súvislosti predovšetkým uviedol, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatovala, že test AEC, ktorý síce vykonala, nebol nevyhnutný na preukázanie

v podstate stanoviť to, za akú cenu by konkurent, ktorý je rovnako efektívny ako Intel a vynakladá rovnaké výdavky ako táto spoločnosť, musel ponúkať svoje procesory, aby výrobcovi pôvodných zariadení alebo predajcovi mikroelektronických zariadení nahradil stratu predmetných zliav, aby sa určilo, či je tento konkurent v takomto prípade stále schopný pokryť svoje náklady.

zneužívajúcej povahy sporných zliav spoločnosti Intel. Všeobecný súd však usúdil, že nemôže prihliadnuť na toto konštatovanie. Vzhľadom na to, že v rozsudku o odvolaní sa uvádza, že test AEC mal skutočný význam v rámci posúdenia Komisie v súvislosti so schopnosťou predmetnej praxe zliav vyvolať účinok vylúčenia konkurentov z trhu, Všeobecný súd bol povinný preskúmať tvrdenia spoločnosti Intel uvedené v súvislosti s týmto testom.

V treťom rade, keďže analýza schopnosti sporných zliav obmedziť hospodársku súťaž patrí do rámca preukázania existencie porušenia práva hospodárskej súťaže, v tomto prípade zneužitia dominantného postavenia, Všeobecný súd pripomenul pravidlá o rozdelení dôkazného bremena a požadovanej úrovni dôkazov. Zásada prezumpcie neviny, ktorá je tiež v danej oblasti uplatniteľná, ukladá Komisii povinnosť preukázať existenciu takéhoto porušenia v prípade potreby prostredníctvom súboru presných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov, tak aby sa vylúčila akákoľvek pochybnosť v tejto súvislosti. Pokiaľ Komisia tvrdí, že konštatované skutočnosti možno objasniť len prostredníctvom protisúťažného správania, existenciu predmetného porušenia treba považovať za nedostatočne preukázanú, ak sa dotknutým podnikom podarí predložiť iné prijateľné vysvetlenie skutočností. Naproti tomu, ak sa Komisia opiera o dôkazy, ktoré sú v zásade dostatočné na preukázanie existencie porušenia, potom práve dotknutým podnikom prináleží preukázať nedostatočnosť dôkaznej hodnoty týchto dôkazov.

Vo štvrtom rade práve vzhľadom na tieto pravidlá Všeobecný súd preskúmal tvrdenia týkajúce sa pochybení, ktorých sa Komisia údajne dopustila vo svojej analýze AEC. V tejto súvislosti rozhodol, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala schopnosť každej zo sporných zliav vyvolať účinok vylúčenia konkurentov z trhu, a to vzhľadom na tvrdenia, ktoré Intel uviedla v súvislosti s hodnotením relevantných kritérií analýzy Komisiou.

Po prvé, pokiaľ totiž ide o uplatnenie testu AEC na spoločnosť Dell, Všeobecný súd totiž usúdil, že za okolností tejto veci bola Komisia nepochybne oprávnená vychádzať na účely ohodnotenia „sporného podielu“⁷ z údajov, ktoré sú známe iným hospodárskym subjektom, než je podnik v dominantnom postavení. Všeobecný súd však po tom, čo preskúmal dôkazy predložené v tejto súvislosti spoločnosťou Intel, dospel k záveru, že tieto dôkazy môžu vyvolať na strane súdu pochybnosť, pokiaľ ide o výsledok tohto hodnotenia, pričom v dôsledku toho rozhodol, že skutočnosti, z ktorých vychádzala Komisia na prijatie záveru o schopnosti zliav poskytnutých spoločnosti Dell vyvolať účinok vylúčenia konkurentov z trhu počas celého relevantného obdobia, sú nedostatočné. Po druhé to isté podľa Všeobecného súdu platí v prípade analýzy zľavy poskytnutej spoločnosti HP, keďže účinok vylúčenia konkurentov z trhu nebol preukázaný najmä vo vzťahu k celému obdobiu porušenia. Po tretie, pokiaľ ide o zľavy poskytované za rôznych podmienok spoločnostiam patriacim do skupiny NEC, Všeobecný súd konštatoval dve pochybenia, ktorými je poznačená analýza Komisie, pričom jedno sa týka hodnoty podmienených zliav a druhé nedostatočne odôvodneného zovšeobecnenia výsledkov, ktoré platia pre jediný štvrťrok, na celé obdobie porušenia. Po štvrté Všeobecný súd dospel k záveru o nedostatočnej povahe dôkazu, pokiaľ ide o schopnosť zliav poskytnutých spoločnosti Lenovo vyvolať účinok vylúčenia konkurentov z trhu, a to z dôvodu pochybení, ktorých sa dopustila Komisia v rámci vyčíslenia predmetných vecných výhod. Po piate Všeobecný súd rozhodol v rovnakom zmysle, pokiaľ ide o analýzu AEC týkajúcu sa spoločnosti Media-Saturn, pričom najmä usúdil, že Komisia neposkytla nijaké vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých v rámci analýzy platieb poskytnutých tomuto predajcovi zovšeobecnila výsledky, ktoré boli získané za obdobie jedného štvrťroka na účely analýzy zliav poskytnutých spoločnosti NEC, na celé obdobie porušenia.

V piatom rade Všeobecný súd overil, či boli v napadnutom rozhodnutí náležite zohľadnené všetky kritériá umožňujúce preukázať schopnosť cenových postupov vyvolať účinok vylúčenia konkurentov z trhu, ktoré vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora. V tejto súvislosti je však podľa neho nesporné, že Komisia riadne nepreskúmala kritérium týkajúce sa miery pokrytia trhu spornou praxou a nevykonala ani správnu analýzu dĺžky trvania zliav.

⁷ Tento výraz označuje v tejto veci podiel na trhu, v prípade ktorého boli zákazníci spoločnosti Intel ochotní a spôsobilí obrátiť sa v súvislosti so svojím zásobovaním na iného dodávateľa, pričom tento podiel je nevyhnutne obmedzený vzhľadom na povahu produktu, dobrú povesť a profil spoločnosti Intel.

Zo všetkých uvedených úvah preto vyplýva, že **analýza vykonaná Komisiou je neúplná a v každom prípade z právneho hľadiska neumožňuje dostatočne preukázať, že sporné zľavy mohli mať alebo pravdepodobne mali protisúťažné účinky, v dôsledku čoho Všeobecný súd zrušil rozhodnutie** v rozsahu, v akom sa v ňom tieto postupy považujú za zneužitie v zmysle článku 102 ZFEÚ.

Napokon, pokiaľ ide o vplyv takéhoto čiastočného zrušenia napadnutého rozhodnutia na výšku pokuty, ktorú Komisia uložila spoločnosti Intel, Všeobecný súd usúdil, že nie je schopný určiť výšku pokuty vzťahujúcu sa výlučne na neskrývané obmedzenia. V dôsledku toho **zrušil v celom rozsahu článok napadnutého rozhodnutia, v ktorom bola spoločnosti Intel uložená pokuta vo výške 1,06 miliardy eur z dôvodu konštatovaného porušenia.**

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.